

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 78.

Z KRAKOWA DNIA 29 WRZESNIA 1813 Roku WĘ SRODĘ.

Z Warszawy d. 21 Września.

Przechodzą często przez tutejszą flotę znaczne oddziały Rossyan z odwodowego wojska J. O. Xcia Łabanowa Rossowskiego.

Z obojczy płci miłośnicy muzyki w tutejszej flocie, przejęci chwalebną chęcią przysłużenia się nieszczęśliwym mieszkańcom Warszawy i Pragi, przywiezionym do nędzy przez nadzwyczajny wylew Wisły, dali w kościele JXX. Piłarow d. 17 b. m. wielką wokalną muzykę o godzinie óstej wieczorem. Tej ich chęci odpowiedziała publiczność tutejsza przez liczne i świetne zgromadzenie się na tak pełen ludzkości zamiar. Muzyka ta rozpoczęła się wielką Uwerturą Mozarta, po której śpiewano wielkie i poważne chóry, jako to: *Dies Ira*, kompozycji Mozarta. — *Quanto costa... i Santa Speme, Paisiella.* — *Salve Regina, Danzt.* — *Del Nume, Haydena.* — Chóry te przeplatane były śpiewami do miejsca i okoliczności losownemi. Przed rozpoczęciem muzyki, trzy Damy, to jeść, J. W. J. Paany Łańskoy, O. Browka i Chodkiewiczówna, siedzące w

trzech miejscach kościoła, odbierały od wchodzących osób dobrowolne ofiary.

Kommissya Ratunkowa, utworzona w celu wsparcia zubożonych przez wylew Wisły w Warszawie i na Pradze, zebrała do dzisiejszego dnia, tak z daney przez Amatorów muzyki jako i z dobrowolnych składek:

w gotowiznie — — — 11,076 złp.

w sudektach wartość prze-

chodzącą — — — 1,000 złp.

Szczegółowy rachunek w czasie publiczności podanym zostanie. Tym czasem Kommissya łoświadcza w imieniu nieszczęśliwych wdzięczność tym, którzy do ulżenia ich nędzy i szlachetnem użyciem znakomych talentów i ofiarami, przyłożyli się raczyli, pewna, że czułe serca nie przestaną wspierać ich zamiarów.

OBWIESZCZENIE

dla mieszkańców okolic przez wylew wody zaiętych.

(Rzecz wyjęta z gazety Wroclawskiej.)

Powódź nadzwyczajna bardzo wiele okolic, pól, i włości była zalata, przez

ęć szczególnie przy wprowadzaniu się na powrót do mieszkań, zrodziłyby się mogły liczne zdrowiu ludzkiemu szkodzące niebezpieczeństwa; iako to: w różnym rodzaju febry, puchliny, duszność, łamanie w kościach i t. d. — Choroby te ztąd nawięcej pchodzić mogą, kiedy się wprowadza, bez poprzedniego wyczyszczenia, do takiego domu, który przez kilka dni wodą był zabrany, co iednak ma nawiększy wpływ na długie i ciężkie choroby małych dzieci.

Mieszkańcom więc takich nieszczęśliwych okolic i włości, następujące dla zapewnienia zdrowia, względem wyczyszczenia, i wysuszenia mieszkań, udzielają się sposoby, przez które po większej części, zapobieży się spodziewanym ztąd złym skutkom, i tak:

1mo. Ściany do tego miejsca iak woda je zabrała i podłogi, powinny być niezwłocznie czytą wodą myte i wycierane, aby mułu na nich nie było. — Takowe mycie, ma być powtórzonem, jeżeli się w kilka dni znowu podobny lepki czyli kleiowaty muł na ścianach pokaże. — Gdy podłogi z desek są złożone, w ten czas naydogodniey będzie takowe rozebrać, i po zmyciu na powietrzu przy słońcu, należycie wysuszyć; jeżeli zaś pod podłogą czyli deskami znajduje się mokry grunt, albo piasek, należy go odrzucić, a na to miejsce suchego piasku, lub ziemi narzucać. To ma być koniecznie zrobionym, choćby nawet podłoga nie była z desek złożona.

2do. Skoro to dopełnionem zostanie, należy wolny ogień na kominku lub w piecu utrzymywać, przy czem tak okna jako i drzwi od pory do pory otwarte

bydź powinny, aby wychodzącą przez ciepło wilgoć przeciągającym powietrzem oddalać.

3tio. Gdy ściany wyschną, będzie rzeczą dogodną, takowe wapnem pobielić, i ciągle wolny ogień iako też przewietrzanie kontynuować; po czem bardzo iedł dobrze, mieszkania przy kilku-godzinnem zamknięciu drzwi i okien, parą kwasu saletrzanego wykadzać, do czego ingrediencyi, czyli potrzebnych części, w każdej aptece można dostać.

Chociaż mieszkania przez ludzi nie prędzey powinny być zajęte, poki ściany i podłogi, według dopiero danego przepisu, przyzwolicie wyczyszczone i wysuszone nie będą, iednakowż gdy nie iednego mieszkańca stan wymaga, aby dawne swe prędzey zajął mieszkanie, w takim tedy razie nie należy:

4to. Łóżek, ani też innych sprzętów blisko ścian przysuwać, lecz owszem takowe ile tylko można oddalać, obszerny zoflawując przedział czyli miejsce od ściany, które powinno być:

5to. Przy łóżkach słomianemi matami lub suchą czytą słomą przykryte przez noc; słomę tę czyli maty należy co rano zbierać i przez cały dzień przewietrzać. Toż samo i z łóżkami czynić się powinno, aby te sucho utrzymywane były.

6to. Artykuły żywności wszelkiego rodzaju, iako też i ubiory, nie mogą być składane w mieszkaniach, które wodą zajęte były; lecz na górach lub innych suchych miejscach powinny być chowane.

7mo. Studnie, które były zalane, należy natychmiast przebrać, i z mułu wyczyścić.

8vo. W reszcie gotowane i ciepłe pokarmy, oraz zimowe ubiory, należą ieszcze do sposobow utrzymania zdrowia, w podobnych zdarzeniach; niemniej, flaynie które zalane były, potrzeba wyczyścić, przewietrzyć i wysuszyć. Guóy tak w flayniach iako i dziedzińcach będący, który rownie był zalany, należy iak najsypieszniey wywieść. — Trocz tego wymaga potrzeba:

- a) W razie, gdyby obrok przez wodę był zmoczony, lub naciągnął w siebie wilgoci, nim go się da na paszę, potrzeba go należycie na powietrzu wysuszyć, i cokolwiek grubą tłuczoną solą posypać. — Gdyby takowy obrok przez mokróść czyli wilgoć podpadł zepsuciu, w ten czas spazszenie go czyli spotrzebowanie, iest bardzo szkodliwe.
- b) Paszy, która była zalana, nie należy dopoty używać, poki wszyfłek mat przez częste deszcze spfukany nie będzie, dla tego:
- c) Bydła, koni, owiec i trzody chlewney nie należy puszczać na paszę, bez poprzedniego karmu czyli z czczym łożadkiem, lecz zawsze przed wypędzeniem, cokolwiek suchej paszy do przekaszenia dać wypada.

Stosowanie się do takich przedstrog, zachowa mieszkańcow okolic powodzią zaiętych od wielu niebezpiecznych chorob.

Z Berlina d. 18 Września.

W tej chwili nadszedł tu z główney kwatery Królewicza Szwedzkiego

Dziewiąty Biuletyn.

Z główney kwatery Koswig d. 14

Września

Królewicz przeniósł tu wczoraj głów-

ną swoją kwaterę.

Woysko uczyniło powszechnie poruszenie ku Elbie, i stara się o mocne miejsce na tej rzece, aby mógło podać rękę wielkiemu woysku.

Woyska środkowe pod rozkazami Jenerałow Blüchera i Benningsena zbliżają się do Drezna. Kapitan Szwedzki Platek od huzarow Mörnera wystany dla zrobienia związku z Jenerałem Blücherem, uskutecznił to w okolicy Bautzen.

Gozące życzenie Napoleona zniszczenia sprzymierzonego woyska w północnych Niemczech, iest przyczyną, iż ten Monarcha przez postępy i odwroty wiele utracił ludzi. Dla wsparcia działań Marszałka Xcia Moskwy, posłał korpus Xcia Raguzy (Marszałka Marmonta) d. 7 Września do Hoyerswerda. Korpus ten około 25,000 ludzi wynoszący, miał rozkaz udać się do Berlina i tam złączyć się z Xciem Moskwy. Mocny oddział woyska miał potem bydź wystany przeciw prawemu bokowi Jenerała Blüchera, dla przymuszenia go do cofnienia się od Drezna. Xze Raguzy przybył d. 8 rano do Hoyerswerda; ale dowiedziawszy się o przegranej bitwie pod Dennewitz, zwrocil się wedwie godziny przez Königsbrück do Drezna, gdzie Cesarz Napoleon, który go poprzedzał, d. 5 z raną stanął.

Po dwa razy czynił Cesarz Napoleon z swoją gwardyą i korpusem Xcia Raguzy zaczepne poruszenia przeciw lewemu skrzydłu woyska w północnych Niemczech, i po dwa razy przymusiły go okoliczności do nagłego i ze stratą odwrotu. D. 8 b. m. pod czas cofania się korpusu Xcia Raguzy uderzył na niego oddział gwardyi Rosyyskiej Pułkownika Figners przy

Hoyerswerda. Pułkownik ten ścigał Xcia Raguzy na czele 800 jazdy aż do Königsbrück, zabił wiele ludzi z tylny jego straży i 1000 jeńców zabrał. Officer ten nacierając żywo na tylną straż nieprzyjacielską, wpadł pomiędzy tabory, zabrał ich większą część i ubił znowu wiele ludzi i uprowadził 400 sprzężaynych koni. Obrociwszy się potem ku Grossenhayn, rozbił dwa nieprzyjacielskie szwadrony z dywizyi Jenerała Girardin. Osoby, które ten officer do Drezna posłał, zapewniły go za powrotem, iż miało to miało tylko na 14 dni żywność dla woyska, a mieszkańcy żadney nie mieli.

Dwor Saski, niegdyś tak szczęśliwy i spokojny, widzi teraz wystawioną swoją śolicę na wszystkie okropności pochodzące z oblężenia. Król nawet błogostawiony niegdyś od swoich poddanych, jest nieszczęśliwym świadkiem ich cierpień, nie może ich zelżyć, i nie pozostał mu inny widok, jak widzieć je zwiększone.

Lud Saski czując swoje i Króla swego ponizenie, pragnie zająć znowu miejsce pomiędzy niepodległymi mocarstwami. Okazuje się już patryotyczny zapał, i w krotce zobaczymy w Saxonii 100,000 ludzi dla obrony interessu Niemiec i wielkiej sprawy Europy uzbroionych.

Saska legia urządza się razem z Badeńską, i Niemcy okazać mogą, iż godni są swoich przodków. Spodziewać się należy, iż w krotce zaczawszy od brzegow morza Bałtyckiego aż do prawego brzegu Renu, wszystkie ludy obławem powstają, dla odparcia uciemieźców na lewy brzeg Renu. Bójźn nie powinna ich więcey wstrzymywać, bo 400,000 zwyciężkiego woyska Roi na wszystkich punktach w go-

towości, dla wspierania ich i podania im ręki.

Sprzymierzyńcy nie chcą się targować na Francją: kochają oni i poważają Francuzow, ale chcą od własnych Monarchow, swoich praw i własną wolą byc rządzo-nemi. Jeżeli Francuzi terażniejszych czasow, godnemi są tego pięknego imienia, tedy przestaną walczyć za sprawę, którą tyle już cierpień ludzkości zadała, i chwająć ich na niebezpieczeństwo wystawia.

Podług doniesień z Włoch, Wicekrol Włoski pobity zupełnie został przez woysko Jenerała Hillera.

Zbieg, który w tey chwili przybył z Lipska powiada, iż Xze Dalmacyi (Marszałek Soult) pobity na nowo został na ziemi Francuzkiej przez Margrabiego Wellingtona.

Choroba Jenerała Lagerbring, naczelnika głównego woyska Szwedzkiego, pobawia na chwilę woysko jego usług. Miejsce jego zastępuje Jenerał Sparre.

Xze Karol Meklenbursko-Szweryński objął dowodztwo nad pospolitem ruszeniem tego kraju.

Małe oddziały Szwedzkie przeproważyły się już za Elbę i usierały się z strażami Francuzkami.

Dziśiąty Biuletyn.

Z głównej kwaterze Zerbstu d. 16 Września.

Królewicz Szwedzki przeniósł dnia wczorayszego główną swoją kwaterę do tuteyszego miasta.

Jenerał Czerniszew przeprowa się dziś za Elbę z korpusem jazdy i działami. Rozszerzy on postrach w tyle woyska Francuzkiego i złączy się z podjazdami od wielkiego woyska Czeskiego.

Rosyjski Kapitan Fabek, należący do korpusu Jenerała Czerniszewa, przeprowiwszy się za Elbę, postąpił aż do Naumburga, gdzie znajdował się już Rosyjski Jenerał Thielemann z 1000 jazdy. Kapitan Fabek nie mając iak 80 kozaków pod sobą, uderzył pod Querfurtem na nieprzyjaciela, zabił jednego Bawarskiego pułkownika, jednego podpułkownika Francuzkiego, 40 officerow i 500 żołnierzy w niewolę. Żołnierzy oddał kozakom Jenerała Thielemanna, a officerow przyprowadził na brzeg tutejszy.

Doniesienia z Kassel opiewają, iż w mieście tem i całej okolicy największa panuje trwoga. Członki ciała dyplomatycznego zabierają się do wyjazdu. Minister Francuzki Reinhardt okazuje wiele niespokojności.

Xże Eckmühl trzyma jeszcze zawsze osadzoną linią za rzeką Stecknitz, i d. 12 b. m. miał główną kwaterę w Ratzeburgu. Jenerał Pecheur wyprawił z 8 do 900 do Magdeburga. Jenerał Hrabia Wallmoden uwiadomiony zolał o tem poruszeniu z listow, które na lewym brzegu Elby pochwycone zolały. Udał się zatem z częścią swego woyska do Dömitz, dla uważania poruszeń nieprzyjaciela, i gdyby się sposobność podała, działania przeciw niemu zaczepnie.

Przednia fraż Jenerała Blüchera znajdowała się d. 13 b. m. w Bautzen, i posuwała się ku Dreznu, ścigając cofające się woyska Francuzkie. Wczorajsze doniesienia Jenerała Wobesera, który znajduje się w Falkenbergu przed Herzbergiem, gdzie Jenerał Tauenzien ma główną swoją kwaterę, oznajmują, że dwa nieprzyjacielskie korpusy znajdują się jeszcze na

prawym brzegu Elby pod rozkazami Króla Neapolitańskiego z 13 pułkami jazdy. Patrole ich zapędziły się aż do stanowska Jenerała Wobesera i chciały mu zabrać transport żywności, ale uratowany zolał.

Jenerałowie Blücher i Benningsen uderzą na oba te korpusy, jeżeli na lewy brzeg nie wroczą. Jenerał Tauenzien będzie teraz w porozumieniu z przymierzonym woyskiem działał, którego lewe skrzydło stanowi.

Główna kwatera woyska Szwedzkiego jest teraz w Roslau. Przednie fraże znajdują się już na lewym brzegu Elby i posuwają swoje fraże aż do Dessau. Jenerał Bülow ma główną swoją kwaterę przed Wittenbergiem, którego oblężenie niezwłocznie się zacznie. Osada w tej twierdzy zmocnioną zolała.

Na poboiowisku pod Dennewitz wydana zolała d. 6 Września następująca odezwa:

Sasi! — Niemieccy bracia i sąsiedzi! — Z pola wygranej bitwy, w której mimo woli waszą Niemiecką krew wylaliśmy, przemawiamy jeszcze raz do was

Sasi! — niegdyś liczyły was Niemcy z pychą pomiędzy szlachetniejszą częścią braci swoich, którzy wszelkiemu uciemczeniu śmiało się opierali; z chlubą wspominają dzieje o walnych bitwach, w których przudkowie wasi za wolność oyczyzny walczyli. Wyście byli najmocniejszą podporą Niemiec, pod których dawną konfliktucją dobry byt i szczęśliwość nasza kwitnęły. — Czemu teraz jesteście? — Podlegli niewolnicy obcego Monarchy, którego nienasycona ambicya zawsze po

ciągając was do krwawych jego planów, na zawsze od zakosztowania domowego szczęścia oddali. Pomocnicy uciemiężenia waszych Niemieckich braci, — uczeniicy spustoszenia waszej oyczyfłey ziemi, którą ci cudzoziemcy, a nie my, w pułtynię obrocili, czegoż się nawet po najszcześniejszym wypadku waszej niesprawiedliwej walki spodziewać możecie? — Więzow niewolniczych, które was nieufłannie uciskaiają, które was u współczesnych, i u potomności wieczną hańbą okryiają.

Nie jest to uczucie słabości, co z nas te do was słowa wyciska; — zupełne przekonanie, najmocniejsza nadzieia rokuie nam o przyszłości; i bez was wytrzymamy tę świętą i sprawiedliwą walę; ale włafłne, że chcielibyśmy was iako naszych Niemieckich braci kochać i szacować, ale nie obchodzić się z wami iak z owemi nienawifłnemi cudzoziemcami, dla tego wzywamy was, abyście się okazali godnem i mienia i rodu Niemieckiego, i chorągwie uciemiężyciela na chorągwie wolności i słuszności zamienili.

Obierzcie teraz Sas! spokoyność i szczęście dla waszej przyszłości, stawę i honor u współczesnych i potomnych, naszą serdeczną miłość i szacunek, albo niewolę, hańbę i zniszczenie waszego dobra.

Jako braci przyymiemy tych, którzy pamiętni ich najswiętszych obowiązkow pospołu z nami za szczęście Niemiec walczyc zechcą. Lecz wyrzekamy się wszelkicy społecznościcy z temi, którzy dłużej ieszcze haniebne więzy uciemiężyciela no się będą; — ogłaszamy ich niegodnem i mienia Niemieckiego; oni sami, ich rodzi

ce i krewni doświadczą, iak wyrodnem i synami Niemiec pogardzą, i ich karać u miemy.

Na polu bitwy przy Dennewitz dnia 6 Września 1813.

Z Wiednia d. 21 Września.

J. C. K. Apofłolska Mość raczył Królewiczowi Szwedzkiemu postać wielki krzyż woyskowego orderu Maryi Teressy na dowod iak dalece poważa wysokie zasługi, które J. Królewiczowska Mość przez bitwę pod Dannewitz względem sprawy powszechney znowu położył. C. K. Feldmarszałek porucznik i komander tegoż orderu, Hrabia Hardegg, powioził mu d. 13 b. m. z Töplitz znaki orderu.

Królewsko-Pruskiemu Jenerałowi jazdy Blücherowi na znak poważania jego woyskowych zasług raczył także J. C. K. Mość udzielić komanderski krzyż powyższego orderu.

Bezimiennie towarzystwo doflawiło w offerze Prezesowi nadworney wojenney kancelaryi, Feldmarszałkowi Hrabie mu Bellegarde, 12 swoim kosztem ubranych, umundurowanych, uzbroionych i w konie opatrzonych cudzoziemcow do pułku lekkicy konnicy Cesarza, z proźbą, aby iak nayprędzey byli do pułku odestanemi. Woienna rada doniosła o tym patrioty cznym czynie N. Cesarzowi, i oraz 12 tych ludzi dobrze wychowanych i kształtnych pułkowi, do którego są przeznaczeni, poleciała.

Bezimienny okazał w tem swoia radość z ogłoszonego tu d. 4 b. m. zwycięstwa sprzymierzonego woyska, że złożył na ręce Feldmarszałka Bellegarde 100 czer.

wonych złotych w złocie, i ażeby pomie-
dzy 100 ranionych w bitwie d. 30 Sie-
pnia C. K. żołnierzy równo podzielone by-
ły. Panowie J. i A. M. z Berlina okazali
podobnie swoy patryotyzm złożeniem na
tenże cel 500 r. ryb. w szesn. Obie
summy przesłane zofiały Feldmarszałkowi
Xciu Schwarzenbergowi, aby niemi foso-
wnie dowoli dawcow rozrządził.

Zdarzenia Woienne.

Gdy d. 14 Września nieprzyjaciel w
znaczney sile, blisko w 8000 piechoty i
400 jazdy, od Adelsberga uderzył na flo-
jącego pod Jelschane niedaleko Lippy Je-
nerała Hrabiego Nugent, zobaczył się ten
Jenerał zniewolonym, pomimo najwalecz-
niejszego odporu woysk swoich, cofnąć się
do St. Matho niedaleko Fiumy; d. 15 atoli
uskutecznił swoy zamysł, zrobił pobocz-
ne poruszenie do Istrii, dla zmocnienia
się będącemi pod bronią walecznemi Istri-
anami, w celu uderzenia potem z pewnie-
szym skutkiem na nieprzyziaciela. Majo-
rowi Gavenda, od buzarów Radeckiego,
dał rozkaz poszość z swem woyskiem
przed Fiumą i postęp nieprzyziaciela wstrzy-
mywać poki tylko będzie mógł, a w przy-
padku ataku od przemagającej siły, co-
fnienia się słarym gościńcem ku Karlstad-
towi. Odważny ten off cer był w illocie
nazajutrz ano od 7mio tysiaccznego nie-
przysaciela pod Szkalnizą atakowany, i
przez zaskoczenie po długiej i uporczywey
obronie musiał się do Fiumy cofnąć. Bro-
nił poki tylko można było tamteyszego
moflu, ale nie mógł przeszkodzić, aby nie-
przyziaciel tego samego ieszcze dnia ogo-
dzinie 2giey z południa Fiumy nie osadził,
poczem flosownie do rozkazu cofnął się
na słary gościńiec, i czekał poki Jenerał

Nugent nie uderzy z tyłu na nieprzyziacie-
la, ażeby on z odebranemi z Karlstadtu
posiłkami mógł z przodu na niego uderzyć
i z Fiumy go wyprzeć.

Dalsze doniesienia z tey okolicy ie-
szcze nie nadeszły.

Jenerał Rebrovich floczył także d. 14
Września pod Weichselburgiem potyczkę,
w której przemagająca siła przymusiła go
w początkach do cofnienia się na Bäten-
berg przed Treffen; ale d. 16 gdy odebrał
posiłki, uderzył tak żywo na nieprzyzi-
cielską dywizyą pod Jenerałem Lechi przy
Weichselburgu, iż z 4000 ludzi, z których
się ta dywizya składała, nie uszedł tylko
Jenerał Lechi w 30 koni, reszta rozbita
na placu boiu, częścią poległa, częścią
poymaną zofiała. Przy odeysciu gońca
znaydowało się już w ręku naszych 900
jeńców, pomiędzy którymi: Pułkownik
od artyleryi i 8 off cerow, 1 działo, 1 nau-
bica, 2 sztandary i 1 chorągiew. Placow-
ki Jenerała Rebrovicha pod Geweichten-
brunn, a korpus przy Grose-Luy stały.

*Siodmy nadzwyczajny Dodatek do
Cesarско-Austryackiey uprzywilejo-
waney Gazety Wiedeńskiej, zawie-
ra co następuje:*

*Zgłówny kwatery Tüplitz d. 15
Września.*

Dowodzący Feldmarszałek Xcie Schwa-
zenberg uznał za potrzebne mocne rozpo-
znanie nieprzyziaciela, i rozkazał flojącem
na drodze do Nollendorff korpasom Jene-
rała Hrabiego Wittgenstein i Jenerała arty-
leryi Hr. Hieronima Colloredo postąpić ku
Nollendorff. Rozumiano, iż nieprzyziaciel
będzie się w swoim stanowisku trzymał, i

tym końcem posłano kolumnę Hrabiego Collorado przez Breitenau, a kolumnę Królewicza Augusta Pruskiego przez Ebersdorf na prawy bok nieprzyacielski, gdy tymczasem Xże Wintemburski i Jenerał Hrabia Pahlen uderzyć na niego mieli z przodu i z lewego boku. Nieprzyjacieleofnął stamtąd swoje działa i bronit się tylko piechotą. Waleczny Jenerał Hrabia Pahlen, nieczekaiać na resztę woyska, uderzył na nią szybko z Jsumskim i Łubińskim pułkiem huzarów, wyciął jeden nieprzyacielski batalion, drugi w niewolą zabrał.

Jenerał Thielemann udał się z Altenburga do Weissenfels, i miejsce to, które było piechotą i artylerją osadzone, opanował. Jeden Jenerał brygady, i Pułkownik, 37 oficerow i 1254 żołnierzy dostało się w jego ręce. Pułkownik Hrabia Mensdorf zabrał w Wurzen, między Lipskiem i Dreznem kilka set jeńców. Po między temi znajdował się goniec, wiozący pocztę od woyska do Paryza; znalazłszy przy nim do tysiąca listow i wiele ważnych pism. Dowiedziano się między innymi z tych listow, że nowa gwardya, a mianowicie tey artylerya, w potyczkach pod Dreznem nadzwyczaj wiele ucierpiaty. Jenerałowie Vachot i Stebior są zabici; Jenerałowie Dumoustier, Dentul, Gros, Böldieu, Mailson, Veen i Aubert ciężko ranionemi. Zresztą wszyscy te listy wytlawiają najsmutniejszy stan woyska Francuzkiego i żadney nie obiecują sobie nadziei.

Goście od Drezaa i Torgau zapętlione są Francuzkami zbiegami i wloczągami.

Z Kopenhagi d. 24 Sierpnia.

(Z Dostrzegacza Austryackiego.)

Anglicy zabrali nam znowu kilka stat-

kow, a nawet z pocztą pod d. 29 Czerwca, 6 i 10 Lipca z Norwegii, lecz papieży pierwsze wrzucone zoftaty w wodę. D. 11 Sierpnia Angielski szoner wysadził kilkunastu ludzi przy Fladstrand na ląd, którzy telegraficzne znaki, pozrywali i chałupę jedną zapalali; ale za zbliżeniem się naszych działowych todzi uciekli na swoy statek, który ugodżony kulą, w krótce z oka zniknął.

Zdzyliła pora iesienna za wczesnie się u nas zaczęła; wszelako posprzątano już powiększey części z pol i obfity mamy urodzay.

We czwartek wyszła Rząd iwsza kompania Duńskich maitkow do Holsztynu, która szymie bedzie służbę poatynterow przy korpusie posiłkowym; mówią, że ieszcze druga za nią poydzie. Pułk Fińskich dragonow przeprawił się już za Belt, udaias się do tegoż korpusu. Pospolite ruszenie w Holsztynie miało odébrać rozkaz bycia w gotowości do dalszay woylnie z woyskiem.

W kilka niedziel konwoiow nieprzyacielskich przeszły przez Belt między innymi d. 15 Sierpnia przeszedł jeden z 209 kupieckich złożony pod zastoną 3 innowych okrętow i 15 woleanych statkow.

D. 23 b. m. zaczęto się w Kopenhadze roczne wytlawienie oysztych płodow kwasatu i przemystu.

W tey chwili nadeszła tu wiadomość o rozpoczęciu nieprzyacielskich krokow w Niemcezech. Oddział kozakow, który zapędził się był pod Lubekę, odparty zoftat, i woyską nasze potłapły z korpusem Xcia Echmühl naprzod.

Z trony naszego dworu wkrótce nastąpić ma wypowiedzenie woyny Szwecyi i Rossyi.

DODATEK

DO N^{ro} 78

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 29 WRZESNIA 1813 Roku W SRODĘ

z Wiednia d. 29 Września.

Osmi nadzwyczajny Dodatek do Wiedeńskiej Gazety, jest takiej osnowy:

Z głównej kwatery Töplitz d. 19 Września.

Cesarz Napoleon potoczył d. 16 Września znaczną część reszt, które mu pozostały od działających przeciw Jenerałowi Blücherowi i Królewiczowi Szwedzkemu, z 1wszym, 2gim i 14 korpusem, i postąpił na czele swej gwardyi aż do Nollendorff.

Wyznania jeńców, osobliwie przygotowania nieprzyjaciela nie zostawiały żadnej wątpliwości, iż zamyśla wazne działanie pod osobitem kierowaniem Cesarza przeciw Czechom przedsięwziąć. Jakoż rozkazał kolumnom swoim ku Nollendorff pociągnąć.

Dowodzący Feldmarszałek Xze Schwarzenberk, rozkazał wszystkie swoje brygady do stanowiska pod Kulm cofnąć, i tam nieprzyjaciela oczekiwać. Wsie Arbessen, Dellisch, Knieniz i Jonsdorf oddzialone mu zostały. Rozpoczęto się żywe z dział strzelanie. Korpusy Jenera-

ła artyleryi Colredo i Mervelda pociągnięty przez Deutsch-Neudorf i Knieniz przeciw lewemu bokowi nieprzyjaciela, gdy tymczasem Jenerał Hrabia Wittgenstein rozkazał masom piechoty Pruskiej pod Jeneratem Ziethen z przodu przeciw niemu postąpić. Nieprzyjaciel rozwijał coraz większe siły. Widać, że mu natem zależało, aby iak najwięcej uzyskać miejsca do działania. Jazda gwardyi uderzyła odważnie na batterye nasze, gdy tymczasem masy piechoty Francuzkiej sypały na wszystkie strony morderczy ogień. W ważnej tej chwili szwadron huzarów Jenerata Helsen-Homburg, wsparty od walecznej jazdy Pruskiej, rzucił się z wtaściwą mu odwagą pomiędzy nieprzyjacielskie szeregi. Masy Austriackiej piechoty poszły za nimi z nayodważniejszą zimną krwią. Nieprzyjaciel został wszędzie porażony i w największym nieładzie na wzgorki pod Nollendorff odparty. Jenerał Francuzki Kretzer, 7 dział i 1 chorągiew dostały się w nasze ręce. Liczba jeńców wynosi przeszło 2000. Gruba mgła i ciemność no-

cy uratowały nieprzyjacielskie kolomny od zupełney zguby. Cesarz Napoleon miał się pomiędzy nimi znajdować, i podług wyznania jeńców koń pod nim raniony został.

Podług Francuzkich biuletynow wojsko Francuzkie zwycięża na wszystkich punktach i pomyka się naprzod. W istocie zaś opuścilo po większey części prawy brzeg Elby, i po trzy razy tępowalo do Czech wtargnąć, lecz zawsze tego drogo wtargające korpusy przyplącity.

Wszystkie doniesienia o flanie wojska Francuzkiego w górach Saskich zgadzają się, iż wystawione jest na okropny niedostatek, traci codziennie z braku karmy po 100 koni i żyje końskiem mięsem.

J. Cesarzowiczowska Mość Wielki Xże Konstanty znajdował się wczasie politycki przy przedniej strazy, gdzie najbardziej kule padały. Jenerał Hrabia Wittgenstein, Xże Wirtensberski, Jenerałowie artyleryi Hrabowie Merveld i Coloredo, Jenerał: Ziethen i Xże Aloyzy Lichtenstein, Podpułkownicy Symony, Laugier i Czory, z których ostatni w początkach bardzo czynnie działał, Major Geppert i Rotmistrz Döry mieli tu sposobność popisania się z swolą zręcznością. Trzy sprzymierzone wojska walczyły znowu w tym dniu, jednymże duchem ożywione, w braterskiej iedności.

Nayjaśniejszy Cesarz Rossyyski tey jeszcze nocy po bitwie postął Jan: artyleryi Hrabie mu Coloredo order S. Jerzego trzeciej klasy, a Feldmar. porucznikowi Xciu Aloyzemu Lichtensteinowi szpadę brylantami wysadzaną.

Podług nadeszłych w tey chwili od Gdańska doniesień, otworzone już przed tą twierdzą przekopy zostały.

Z Parwza d. 6 Września.

Monitor dzisiejszy wyraża: Cesarzowa powrocila z swej podróży do Cherburga w nocy z d. 4 na 5 b. m. do St.

Cloud. D. 5 w południe przyjemna ta wiadomość oznajmiona została mieszkańcom Paryża wystrzałami z dział.

Z Grätz d. 4 Września.

Dzisiejsza gazeta zawiera wydany od Jenerała, dowodzącego w wewnętrzoney Austryi, Barona Hillera, następujący

Rozkaz do wojska

J.C.K. Mość, Pan moy Miłościwy, chciał pośrednictwem swoim przywrócić pokoy Europie. Wszystkie teusiłowania były daremne, i zdaie się, że Cesarz Napoleon niechce pokoiu, tak upragnionego do ludzkości.

"Ta zaciętość w zamiarze podbicia świata, skłoniła naszego łaskawego Monarchę, który tyle poniosł już ofiar dla dobra państw swoich i chęci osiągnięcia trwałego pokoiu, do połączenia się z mocarstwami sprzymierzonymi, do działania z niemi wspólnie, a zatem do wypowiedzenia wojny Francyi, aby zaszczytny i trwały pokoy osiągnąć mocą oręża.

"Od dziś dnia, 27go Sierpnia, uflają wszelkie przyjacielskie stosunki z Francją i iey sprzymierzonymi, a nieprzyjacielskie rozpoczynają się kroki.

Cesarz Jmó i oyczyzna nasza spodziewają się po woysku owych dowodow męstwa i wytrwałości, które są nieodłącznym przymiotem dzielnego męża, a które uflały sławę broni naszej. Monarcha i oyczyzna, którey samoistności bronić mamy, chcą i muszą, uyrzec z całą Europą, wynoszące się nad wszelkie przymioty nieprzyjaciela, znaną wierność i męstwo zastępow Austryi.

"Niechay niebezpieczeństwa i przeskody utrudniają walkę naszą; niechay będą ogromnemi nasze natężenia, tem ry-

chley roztrzygnie się zwycięstwo, ja zapo-
mocą Boga, który broni dobrej sprawy;
osiągniemy przez męstwo nasze pokoy, który,
nas — od wdzięcznego Monarchy i oyczy-
zny poważanych — wróci do spokojnych
siedzib z tem radosnem przekonaniem: że-
śmy walczyli iak na mężow przyftoi.

W takim woysku niepotrzebnemi są
zachęcenia, niepotrzebnemi obietnice, aby
zapaść odwagę. — Wie każdy waleczny,

że go Cesarz nagrodzi. Nikczemnika, gdy-
by się znalazł między nami) wypchnęli-
byśmy z pośród nas okrytego hańbą. Prze-
konany więc iestem w duchu, że każdy z
nas bezwyłączenia, od wodza do żołnie-
rza, raczej śmierć obierze, aniżeli by miał
ieszcze wyflawić nieprzyjacielowi na łup
oyczyzną, i przeżyć tę hańbę!

Wodz naczelny woyska wewnę-
trzney Austryi,

(Pod.) Hiller.

D O N I E S I E N I A.

Składając nayspokorniejsze podziękowanie Prześwietney Publiczności, za dotąd
darowaną bytność i łaskawe przyjęcie przezemnie okazanych *Transparentow Optycz-
nych*, porczytuję oraz sobie za obowiązek Prześwietną Publiczność uwiadomić, ponieważ
niepewny i bardzo krotki czas tu ieszcze zosiławać zamysłam, i razem upraszać o licze-
ne odwiedzenie. — Mieysce widowiska iest w kamienicy JP. Kremera Nr. 458 w rynku
na pierwszym piętrze. Wniysćcie od osoby kosztuie i zł. pol.

Bendixen.

Pisarz Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego do
publiczney wiadomości podaje.

1mo. Sprzedarz pręta roli orney na pobłociu zwanym odłogiem leżącego zamykają-
cego w sobie szerokości zagonow 26 zaczyna się napołudnie od drogi z Nowego Mia-
sta Korczyzna idącej do Wsi Szpichowa, kończy się ku północy ku granicy Wsi Uci-
skowa, leży między rolami ornemi z iedney strony od wschodu z polem Piotra Szab-
li, z drugiey strony od zachodu granicy z polem Plebańskim.

2do. Pręta roli orney na podgórzu zwany, odłogiem leżący zamyka w sobie
wzdłuż ścian 14cie w każdym ślaniu zagonow 24 zaczyna się na południe od do-
mu Warzonka czyli drogi idącej ku Wiślicy, kończący się ku północy do granicy
Uciskowa, leży między polami ornemi z iedney strony Skwarczkowskie zwanym z
drugiey strony od zachodu granicy z rolami szpitalnemi przy folwarku Swierczkowi-
czeskie zwanym na przedmieściu Nowego Miasta Korczyzna pod liczbą 142 w Powie-
cie Stopnickim Departamencie Krakowskim będące, Ur: Antoniego Marcellego Pa-
włoskiego dłużnika dziedziczne, prawem nieodzownego dziedzictwa do tegoż Anto-
niego Marcellego Pawłoskiego należące, na Instancyą Xięży Franciszkanow Nowo-
miejskich Korczyńskich w tymże klasztorze zosiłających i tam mieszkających prawem
przekonywających, zamieszkanie do tego aktu u Patrona Trybunału Cywilnego pier-
wszey Instancyi Departamentu Krakowskiego Ur: Antoniego Kosowskiego w Krako-
wie przy ulicy Sławkoskiej pod liczbą popisową 448 w domu własnym mieszkanie
mającego obrane mających, ato na zaspokojenie prowizyi od Summy kapitalney f.
poll 5000 od ostatniego kwitu zatrzymaney Dekretem Trybunału Cywil: pierwszej
Instancyi Depart. Krakowskiego Wydziału II. dnia 28go Kwietnia r. b. 1838go przy-
sądzony oraz kosztow prawnych w eksekucyi tego Dekretu wydać mianych.

Protokoł zającia realności z mocy wyroku prawomocnego iako wyżej dnia
miesiaca i roku zapadłego przez Ur: Jozefa Sekowskiego Komornika przy Sadzie
Pokoiu Powiatu Stopnickiego w Mieście Powiatowym Stopnicy pod liczbą 70 zamie-
szkałego, w Nowym Mieście Korczyynie dnia 13go Miesiaca Sierpnia r. b. 1838go
przedsiewzięty i w tymże dniu ukończony zosiłat, którego zającia kopieie isza Ur:
Antoniemu Pawłoskiemu, 2ga kassie Powiatowey nowo mieyskiej Korczyńskiej,
3cia Ur: Pisarzowi Sądu Pokoiu Powiatu Stopnickiego Miasta Korczyzna 4ta do akt
Ur: Wodzowi Biura Instancyi Nowego Miasta Korczyzna 5ta Ur: Wincentemu Pietrzy-
kowi Komornikowi Korzory wręczone zosiłaty, tenże sam Protokoł zającia w księgi hypo-

tek, Powiatu Stopnickiego Depart. Kraków: dnia 4go Września r. b. 1813go pod liczbą 5tą na karcie, 18, 19, 20, 21, 22, i 23, oraz w Kancellaryi Trybunału tuteyszego dnia 17go Września r. b. 1813go pod liczbą 6tą na karcie 85tej wpisany jest, i otym dłużnik, Ur: Antoni Pawłowski uwiadomiony zoltaie. Warunki sprzedarzy przez Ur: Antoniego Kłosowskiego Patrona spzedarz ninieysza popierającego złozone są w Kancellaryi Trybunału Cywilnego 1szej Instancyi Departt: Krakow: który cenę iych prętow podług oszacowania w Summie f. poll. 1848 w monecie srebrney kurrant stanowi, do przyzrzenia są wolne, pierwsza publikacya licytacji i warunki nastąpi dnia 20go Października r. b. 1813go na audyencyi Tryb. Cywil. 1wszej Instancyi Depart. Krak. w domu rządowym przy ulicy Grodzkiej pod liczbą popisową 106 posiedzenia Sądowe odbywającego o godzinie 1stej zrana, i ta publikacya następnie dwa razy co dwa tygodnie powtarzana będzie. Dan w Krakowie dnia 20go Września Roku 1813go.

Strzelecki mpp. (M. P.)

Podinspektor Dobr i Lasow Narodowych Okręgu Biało Promickiego w Departamencie Krakowskim z mocy Reskryptu JW. Dyrektora Jeneralnego dnia 16 Marca r. b. do liczby 124 w Warszawie zapadłego, podaje do publiczney wiadomości, że sprzedaż drzewa materyałowego i opałowego w lasach Narodowych za gotowe pieniądze od dnia 10 Października b. r. otwartą zoltaie, sprzedaż takowa w większych i najmniejszych partyach ciągle przez miesiąc Październik t. r. i następne aż do końca Lutego 1814 roku w porębach na ten koniec pro 1814 oznaczonych odbywać się będzie, o kundycyach przy sprzedarzy i taxie drzewa, kaźden chce kupna mający kaźdego czasu w Biorze Podinspektora w Krakowie w ulicy S. Michała pod Nr. 193 posiedzenie swe mającego, niemniej w Urzędach Lesnych Słomaickim i Jaworzniekim dowiedzieć się może, Foremby w Lasach, Narodowych nad któremi ma zwierzchni dozór Ur. Mszani, oznaczone są.

- 1 w Smardzowicach.
- 2 w Zelkowie.
- 3 w Szklarach.
- 4 w Rzędowicach.
- 5 w Nasiechowicach.
- 6 w Dziewięcistach.
- 7 w Smrokowie i]
- 8 w Nawarzycach zaś

Pod dozorem Ur. Błeszyńskiego.

- 9 w Jaworzenie.
- 10 w Buczynie.
- 11 w Bukownie.
- 12 w Lipowcu.
- 13 w Rabsztynie.
- 14 w Golczowicach
- 15 w Wolbromie.
- 16 w Zarnowcu.
- 17 w Czerniechowice.

Procz drzewa materyałowego wszelkiego gatunku i opałowego, znajduią się w Lasach Rzędowskich, Nasiechowskich, Nawarzycach, Wyciąskich, Bukowińskich, i Czerniechowskich, piękne Obręcze, laskowe i wikłowe, które na kopy za pomierną cenę sprzedanemi będą. — w Krakowie dnia 20go Września 1813 Roku.

Krauz.

Podaie się do publiczney wiadomości, iż dnia 1go Października r. b. o godzinie 9tej ranney, w Cegielni wsi Zakrzowku, w okręgu Podgurskim Powiecie i Departamencie Krakowskim odbędzie się sprzedarz kilku set korcy wapna gaszonego i gnoionego przez publiczną licytacyą za srebrną grubą Pruską monetę, przeto chce kupna mający raczą się w miejscu i terminie wyżej oznaczonym znajdować. Dan w Krakowie dnia 24 Września 1813. r.

Franciszek Cwastkiewicz, Komornik S. P. T. i M. K.

Nizey podpisani Syndykowie masy upadłej Stanisława Pyrzanowskiego podają do publiczney wiadomości, iż dnia 4 Października r. b. o godzinie 9 ranney, i następnich dni, odprawiać się będzie licytacya na Piasku pod liczbą 214 różnych rzeczy ruchomych tegoż upadłego, iako to: Stołów, Stolików, krzesetek, Kanap, Landszaf-tow, Zwierciadeł, i innych meblów. — Zyczący sobie nabycia podobnych rzeczy, mają się przeto w czasie i miejscu wyznaczonym znajdować.

Ignacy Nikoledon Patron Tryb. Krakow. Alexander Schwarski